

En eller Anden af dem, hvem det paaligger at føre Tilsyn med de paagjældende Embedsmænd eller at træffe Foranstaltninger til at bevirke deres Afstedigelse, maaskee let krumpe sig herved og de vilde kaste et Stør over Embedsmændenes Feil og Mangler, fordi de vidste, at de ved at træde op imod dem vilde gjøre dem aldeles ulykkelige. Af Hensyn her til have vi, som sagt, altid givet Embedsmænd, ved hvis Forhold der var Mangler, Pension, uagtet vi godt have vidst, at de egentlig ikke fortjente det. Naar jeg ikke til denne Behandling har stillet det Forslag, som jeg ved forrige Behandling bebudede om en procentvis Afgift af Pensionerne, saa er det ligesom begrundet i, at det Endringsforslag om Pensionernes Størrelse, som jeg dengang havde stillet, blev forkastet. Jeg bebudede nemlig kun et Endringsforslag i den antydede Retning til denne Behandling, forsaavidt mit da stillede Endringsforslag om Nedsættelse af Pensionen blev vedtaget. Det er af denne Grund, at jeg nu har holdt et saadant Forslag tilbage. Maaskee det dog ved en anden Leilighed kan komme frem.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at det hele Udbytte af Thingets Forhandling om §. 2 i det foreliggende Lovforslag ved denne Sags 2den Behandling var dette, at det maatte erkjendes, at der var en positiv Grund til at afvige fra, hvad der indeholdtes i Lovforslagets oprindelige §. 2, nemlig Hensynet til, at der kunde møde Tilfælde, hvor der burde være Leilighed for en Embedsmand til at komme til ved de almindelige Domstole at værne sig mod et Angreb paa sin Eiendomsret, om jeg saa maa sige — thi som en saadan kan jo Pensionsretten indtil en vis Grad betragtes — og tildeels ogsaa paa sin Værelse, medens det paa den anden Side dog ogsaa maatte erkjendes, at der var noget Uhenftsmæssigt i ogsaa i alle Tilfælde at henlægge det Spørgsmaal til Domstolenes Afgjørelse, om en af en Embedsmand beviistlig begaaet Feil skal have den Indflydelse, at hans Pensionsret i det Omfang, hvori Pensionsloven tilstaaer ham samme, gaar tabt. Der var ærede Medlemmer, der

ved 2den Behandling talte for det Forslag, som da vedtoges, hvilke indrømmede, at det saaledes vedtagne Forslag led af den Mangel, som jeg nu sidst har tilladt mig at nævne, og som derfor erklærede sig villige til ved 3die Behandling at medvirke til en Forandring i det Forslag, som da vandt Thingets Bifald, hvorved den omtalte Mangel kunde afhjælpes. Jeg har taget hele det nævnte Spørgsmaal under fornyet Overveelse efter 2den Behandling, og jeg er derved kommen til det Resultat, at jeg kan slutte mig til de Betragtninger, som saaledes dengang bleve fremsættede og gjorde gjældende. Jeg finder altsaa ogsaa, at det er Meget, der taler for, at Alt, hvad der angaar Spørgsmaalet om, hvad der er skeet, eller hvad der ikke er skeet, og om hvad der er Embedsmanden tilregneligt eller ei, det maa han kunne faae prøvet ved de almindelige Domstole. Hvad derimod det Spørgsmaal angaar, hvorvidt en Forseelse, som en Embedsmand saaledes har begaaet, er af den Besskaffenhed, at den stempler ham som den, der ikke har tjent vel og godt i sit Embede, saa at han ikke skal kunne gjøre Fordring paa, at Pensionslovens Bestemmelser om Afstedigelse af en Embedsmand af denne utilregnelige Marsag skal komme ham til gode, da finder jeg det ikke hensigtsmæssigt, at det ligeledes skal kunne fordres henvist til de ordinære Domstoles Afgjørelse, hvorimod det efter min Mening bør henlægges under en særegen Myndighed eller Commission, sammensat paa den af Regjeringen oprindelig foreslaaede Maade. Det vil nu ogsaa sees, at det Forslag, som jeg har stillet under Nr. 1, stræber hen til at udføre den her fremsatte Tanke. Jeg kan ikke see rettere, end at, hvis dette Forslag vedtages, da vil en hensigtsmæssig Ordning af det hele Forhold blive tilveiebragt, en Ordning, som paa den ene Side betrygger Embedsmanden imod enhver Vilkaarlighed i en for ham saa overordentlig vigtig Sag, og som paa den anden Side dog ogsaa beskytter Staten imod den vistnok ubillige Fordring, at den skal give den samme Pension til en Embedsmand, der ikke har tjent forsvarelig, som til den, der i enhver Henseende har tjent forsvarelig. Det vil sees, at det Forslag, som tvende